

★★★★☆☆ Bones & Stones – rituel arkæologisk koreografi med et grønt budskab

Den tyske koreograf Claudia Bosse gæster Danmark med sit østrigske kompagni, **Theatercombinat**. Den succesfulde forestilling *Bones & Stones* er genopsat på Refshaleøen, ladet med historier fra fortiden. Materialer, kroppe og industrielle omgivelser vikler publikum ind i et værk af ritualer og forfald, der knytter os tættere til hinanden og naturen.

Performernes nøgne kvindekroppe i alderen 28 – 80 år interagerer med mammutknogler, sten, rustne kæder og beton midt i Refshaleøens gamle industri. Det er den smukkeste, stille sommeraften til at sende en arkæologisk ode til kloden. Vi træder lige ind i historierne omgivet af stærke performere, der med stor autenticitet guider os gennem tiden.

Vi er blevet instrueret af koreografen i, at vi kan bevæge os frit, men skal give plads til, at forestillingen kan udfolde sig. Vi kan sidde, stå, gå og røre materialerne, men skal hele tiden være klar til at give plads for rullende sten, kroppe eller knogler. I den første time er vi i en meget varm blackboks og efterfølgende udenfor i mørket, hvor vi bevæger os mellem rustne kæder, betonklodser og mammutknogler.

Bones & Stones, Theatercombinat hos Metropolis. Foto: Marine Gastineau

Urmenneskets fortællinger

Klodens historie udfolder sig, mens sveden driver hos både performere og publikum. De mange, varme scenelys langs siderne giver følelsen af varm ørken. Publikums kroppe i rummet har dermed indflydelse på Paul Griljs smukke, orange lys og skyggevirksomheder i blackboksens ur-landskab. En høj ring af mursten, måske altings arnested, sender stødvist røg op i det orange lys, smukt og virkningsfuldt.

De enkelte nøgne performere har knogler på arme, hals eller hoved og går frit mellem og. Deres kroppe udfolder

gamle sten og mursten fra arnestedet slæbes og bæres til nye bosættelser. Den ældste kvinde danser på stedet iført en halskæde af knogler. Måske en urmoder, gud eller kriger.

Bones & Stones, Theatercombinat hos Metropolis. Foto: Marine Gastineau

Günther Auers musik afspilles fra rummets bagerste mørke med digitale pulseringer og monotone lydflader som fra jordens indre. I overgangene til nye tider bliver kroppene ét med landskabet. De udvider sig og trækker sig sammen og klasker mod gulvet og tages imod af hænder i en ny æra. Nye materialer som plasticforklæder tilføjes. De er skabt af jordens ressourcer og skaber nye magtbalancer i relationerne.

De seks nøgne performere har knogler på arme, ben eller hoved og går frit mellem os

Industriel dissonans

Udendørs er vi blot små mennesker i en materiel og industriel epoke omgivet af huse, både, pramme, rustne ankre og kæder. Der arbejdes med sten, bankes på kæder og køres sten i trillebør. Skrig og skærende lydflader afspejler omgivelserne og skaber en virkningsfuld stemning af dissonans med alt liv. Performerne er nærværende og generøse formidlere af, hvem vi er, og hvad vi gør.

Bones & Stones, Theatercombinat hos Metropolis. Foto: Marine Gastineau

Theatercombinat er til rådighed for de rå gentagelser af ritualer fra levede liv, der aftegner sig i kroppe, naturen og dens materialer. Stærke, senede arme, rynker, ar, muskler og knoglernes former. I metallet lagres tidens tand som rust, mens mammutten for vores fødder kun eksisterer som knogle-artefakter.

Det gigantiske, uddøde dyr samles knogle for knogle i gruset af performerne med pandelamper i mørket, og vi passer på, hvor vi går. Cylindre med træ og mos nedsænket i vand bæres ind og vises frem som museale genstande. Mennesket har opbrugt naturens ressourcer til egen vinding. Som objekter frem for subjekter.

LÆS OGSÅ: [Habitat – nøgenhed giver kroppene plads i fællesskabet](#)

Bones & Stones, Theatercombinat hos Metropolis. Foto: Marine Gastineau

Ritualernes betydning

Mange kunstnere lægger i disse år stemme og krop til naturen. I litteratur, kunst og performance. Styrken ved Claudia Bosses projekt, på lige fod med andre af Metropolis' værker, er det publikumsinvolverende aspekt. Samværet skaber en forbundethed, som styrkes af ægte sårbarhed ved fx at optræde nøgen og lade historierne sive ud af hver en celle.

Samværet skaber en forbundethed, som styrkes af ægte sårbarhed ved at optræde nøgen

Konceptet burde egentlig ikke kunne lade sig gøre. En stor gruppe publikummer i fri færden mellem performere i gang med en rituel koreografi. Det uforudsigelige aspekt som vejret, den manglende kontrol med lyset og fri vandring i mørke mellem mammutknogler. Men det fungerer, for det fælles, kollektive og sårbare rum synes at skabe en tillidsfuld og undersøgende proces.

Metropolis har med sommerens program i høj grad formået at samle de åbne rum med gæstespil, der slår fast, at mennesker er forbundne og relaterede til omgivelserne.

LÆS OGSÅ: [Metropolis skaber forbindelser i byens rum](#)

Koncept/koreografi: Claudia Bosse. Lyd: Günther Auer. Lys: Paul Grilj. Assistance: Larry Mey. Outside eye: Astrid Kaminski, Julia Zastava. Konsulenter: Mathias Harzhauser, Gerlinde Gruber, Barbara Imhof.

Medvirkende: Marcela San Pedro, Carla Rihl, Anna Biczok, Myrthe Bokelmann, Christa Zuna Kratky og Anita Kaya.

Theatercombinat i co-produktion med Tanzquartier Wien og FFT Düsseldorf. I samarbejde med Naturhistorisches Museum Wien.

Theatercombiat gæster Metropolis på Refshaleøen 17. – 20. august 2023.

